

Nedjeljni liturgijski listić

33. nedjelja kroz godinu

Župa Gospe u Siti

15. studenoga 2015.

br. 131

god. III

RAZMIŠLJANJE UZ DANAŠNJE EVANĐELJE

(Mk 13, 24 – 32)

Marko je tu kraći od ostalih evanđelista, pa stoga i snažniji, ali nipošto zato razumljiviji od drugih. Završnica svijeta često se u Svetom pismu navješta u slici prirodnih i društvenih katastrofa. No time nam se ne daje opis konačnih događaja, nego o slici u tom smislu samo navještaj. No u samom tom navještaju nije bitna katastrofa svijeta, iako je i o njoj riječ. Vjernik je usredotočen na središnji događaj, zapravo na središnju osobu: Sin čovječji, Krist Isus u svojoj slavi, Sudac i Presuditelj svijeta. Krist upozorava samo na nekoliko stvari, ne na sve. Smokvino stablo pupa i lista i izbacuje smokvice ranije od svih drugih voćaka. Isus – po Marku – upućuje svoje učenike samo na dvoje. Upozorava ih na neminovnost svojih riječi. One imaju neprolaznu vrijednost. A onda ih potiče da u pojedino doba povijesti umiju odvagivati događaji. Ćutilom vjere neka pronalaze kako da se baš kao vjernici postave prema svemu tom zapletenom ljudskom događanju. U ostalih evanđelista nadovezuje se tu upozorenje o budnosti i molitvi te o pripravnosti na Dolazak Gospodinov. Marko radije dodaje zagonetnu riječ da je jalov posao gonetati kada će se to dogoditi. Posljednji dan svijeta i Dolazak Sinov zna samo Otac. Ta Isusova riječ nije bez teškoće. Ako je božanstvom jednak Ocu i s Ocem mu je sve zajedničko, zar on toga ne zna? Znade, odgovaraju teolozi. No znade božanskim znanjem ali ga – po zajedničkoj odluci Oca i Sina – ne saopćuje ljudima. Znade to i kao čovjek, odgovaraju drugi. No Kristu svojstvenom otmjenošću iskazuje čisto sinovsko poštovanje prema Ocu. Njemu on kao pravi sin prepušta „vremena i zgone koje je Otac podredio svojoj vlasti“ (Dj 1,7). Ne miješa se u Božje poslove! Odakle, dakle, među kršćanima tolika ljubopitnost da izračunaju smak svijeta, a da se pri tom ni najmanje ne trude da budu pripravnici te se mogu „održati pred Sinom čovječjim“ (Lk 21,36)? AMEN!

(fra Bonaventura Duda)

IVICA URSIĆ: „Vukovar – posljednji mostobran“

1991. godine, 87 dana i 87 noći, Vukovar je trpio svu silinu udaraca agresorske vojske. Primaio je Vukovar udarce, od kolovoza do studenog, kako bi se Hrvatska pripremila za odsudne dane obrane. Vukovar je primaio udarce, ali ih je još jače i uzvraćao. Od siline udaraca tresla se je zemlja. Podrhtavalo je nebo. Gorjelo je željezo. Krvarila su sva domoljubna srca razapete Hrvatske. Hrvatska se je branila u Vukovaru. Na Vuki i Dunavu. Na Sajmištu. Na Trpinjskoj cesti. Na Mitnici. U bolnici.

Vukovar je bio zadnji hrvatski mostobran koji je svojom opstojnošću osiguravao Hrvatskoj presudne dane u kojima se je Hrvatska trebala pripremiti kako bi mogla stati na noge i kako bi mogla konačno uzvratiti, punom snagom.

Vukovar nikada nije pao. Vukovar nikada nije bio poražen.

Vukovar je razrušen. Raskomadano. Vukovar je iskrvario na Hrvatskom križu.

Sedam milijuna projektila bačeno je na grad. Poginulo je 2.500 vojnika, 1.000 civila. Od toga 86 djece, 54 mlađe od 10 godina. 858 djece je ostalo bez jednog ili oba roditelja. 7.000 osoba je završilo u logorima po Srbiji. Ali Vukovar nije bilo moguće poraziti. **Vukovar nije ni mogao pasti, sve dok je bilo živo i jedno jedino srce koje je kucalo za njega.** A tolika su kucala. I kucaju i danas. Za Vukovar i za Hrvatsku. Zato je netočan izraz koji se koristi za te dane ponosa i slave.

Govori se o „padu Vukovara“. Ali simboli nikada ne padaju. Njih se pokušava umanjiti, omalovažiti, poništiti, zabraniti, rušiti. Međutim simboli se uvijek, i nakon najsnažnijih progona i udaraca, uspravljaju. I postaju svjetliji i viši i ponosniji nego prije. Da je Vukovar pao pala bi i Hrvatska. A to se nije dogodilo.

Zahvaljujući baš Vukovaru.

Danas je Vukovar opet pod opsadom. Na njega se nasrće nesmiljeno kao i '91. godine. Pokušava ga se rušiti. Jednom za uvijek i srušiti.

Zašto?

Zato jer je Vukovar u stanju opet ujediniti i spasiti Hrvatsku. Vukovar je posljednji mostobran koji priječi potpuni slom i propast Hrvatske države. Ukoliko se Hrvatska nacija ne ujedini oko Vukovara nama, kao naciji slobodnih ljudi, budućnosti nema. Razjedinjene i posvađane lako će nas odvesti u neko novo ropstvo. Još uvijek ližući rane zadobivene '91. oni su shvatili da u ratu šanse nemaju. Ali za njih je i mir prigoda za rat. Sada s novom strategijom pokušavaju ono što nisu uspjeli agresijom '91. Sada se nasrće na hrvatski duh grada. Krade mu se duša. I kako samo to oni znaju, sve što čine, čine zaplotnjački, pod okriljem noći. Mučki. Potajice.

Iluzorno je očekivati njihovo odustajanje. Oni od svojih ciljeva nikada nisu i nikada ne će odustati. Oni će, podvijenog repa, kukavički pobjeći pred Hrvatskim vojnikom, ali će polizavši svoje rane, kao bjesni psi opet pokušati. Samo sada na neki drugi način.

Ne treba snagu trošiti na obračun s njihovim snovima i željama. Potrebno je na našoj strani ukloniti tolike „jude“ koji su nas uvijek bili spremni prodati i za manje od 30 škuda. Potrebno je osnažiti duh zajedništva, potrebno je osigurati da se čuje Hrvatski glas Vukovara. Glas Vukovara koji je za Hrvatsku sveto mjesto u kojem se je u krvavim porođajnim mukama rađala moderna i neovisna Hrvatska.

Država bez simbola i uspomena i nije država.

A Vukovar je simbol nad simbolima.

NEŠTO GROMKO I VISOKO

Čuj nas, tu smo.
Kraj tebe, zauvijek.
Što ti misliš?
Zar smo takvi da bi te napustili?
Ne brini, dobri ljudi te ne zaboravljaju.
Oni su tu kad ih trebaš najviše.
Kule od karata,
kamen od dukata,
s tobom ćemo graditi.
Ne ostavljamo te, nikada.
Tu smo,
kad god nas trebaš...

(Dolores Musić)

Vukovar mora biti grad posebnog pijeteta, jer ako odstupimo s ovog posljednjeg mostobrana oni će još jednom okupirati grad. I to ovaj put za stalno.

A mi? Što mi činimo?

Mi otupljenih i amputiranih osjećaja zajedništva i domoljublja spavamo dubokim snom, dok iz utrobe trojanskog konja noću izlazi neprijatelj. Ne nosi darove nego nosi ploče. Ploče koje su simbol naše konačne kapitulacije.

Tim pločama žele popločati put kojim će neprijatelj još jednom umarširati u grad, noseći svoje zastave i pjevajući dobro nam poznate pjesme. Tim istim putem, popločanim dvopismenim pločama, tada će još jednom iz Vukovara krenuti tužna povorka. Povorka prepuna boli i gorčine. Krenuti će na put bez povratka.

I opet se Hrvatska brani u Vukovaru.

I opet se povijest ponavlja.

I opet nam prijete. Govore nam „da se ne igramo vatrom“.

'91. godine nismo imali oružja, ali smo zato imali srce.

Srce jače od svake njihove vatre.

Danas nam oružje ne treba kao nekada, ali se pitam imamo li još uvijek srce?

Jesu li nam ga možda umrtvili „kruhom i igrama“, pa se skoro i ne čuje?

Jesu li nam ga možda anestetizirali? Prije nego li nam ga konačno i iščupaju?

Osjećamo li šum Vuke i Dunava?

Osjećamo li toplinu sunca koje grije naše njive?

Osjećamo li buru u lišću hrasta?

Primjećujemo li grobove onih koji su za Domovinu dali sve?

I bije li to naše srce još uvijek za Vukovar i za Lijepu našu?

Ako bije onda ni ovaj mostobran ne smije i ne može pasti.

Dok je i jedan jedini Hrvat živ.

Svima onima koji su ga čuvali

i nad njim plakali,

stavi krunicu u dlanove.

Upali svijeću za Vukovar.

ŽUPNE OBAVIJESTI

❖ Raspored svetih misa:

- Nedjelja: 9, 11 i 18 h

- Radnim danima: 17.30 h, krunica pola sata prije

- Subota: 7.30 h

❖ Klanjanje: četvrtkom, nakon mise

❖ Subota: 9h - Susret ministranata

10h- Probe dječjeg zbora

❖ Utorak, 17.11. - sv. **Elizabeta Ugarska**, redovnica - spomendan

❖ Subota, 21.11. - **Prikazanje Bl. Djevice Marije**

(Gospa od zdravlja) - spomendan

❖ **Srijeda, 18.11. - Dan sjećanja na žrtvu Vukovara.**

Zapalimo svijeće na svojim prozorima i **molimo** ovih dana na poseban način za sve poginule branitelje i civile koji su dali život u obrani Vukovara prije 24. godine.

Molitva Gospi za Hrvatsku (bl. AlojzijeStepinac)

Zdravo, presveta Djevice i Majko Božja Marijo, moćna zaštitnice naše domovine Hrvatske! Premda nevrjedni da ti služimo, ipak uzdajući se u ljubav i divnu blagost Tvoju izabiremo Te danas pred cijelim dvorom nebeskim za Gospodaricu, odvjetnicu i majku svoju i cijelog našeg naroda te čvrsto odlučujemo da ćemo Ti drage volje i vjerno služiti.

Molimo te usrdno da nam svima uz prijestolje Božanskoga Sina isprosiš milost i milosrđe, spasenje i blagoslov, pomoć i zaštitu u svim pogibeljima i nevoljama.

Ti si kraljica i majka milosrđa, pomoćnica kršćana i tješiteljica žalosnih. Zato ti iskazujemo svoje djetinje pouzdanje kako Ti je naš narod vazda kroz vjekove iskazivao.

Tvojim majčinskom zaštiti preporučujemo svoje duhovne i svjetovne poglavare, cijelu našu domovinu i cijeli naš narod u ovim teškim vremenima kušnja.

Izmoli nam svima vjernost u katoličkoj vjeri, da u krilu svete Crkve provodimo dane u miru i bez straha, u blagostanju i poštenju i tako zavrijedimo doći jednom do vječnog života da slavimo ondje Trojedinog Boga uvijek. Amen

Izdaje: **ŽUPA GOSPE U SITI**

uredništvo: Don Ante Vranković, župnik, Mirko Šakić, bogoslov

tel.: 021/333-500 • mob.: 099 352 69 34, e-mail: gospesiti@email.ht.hr

www.zupagospeusiti.hr